

Lleida, 18 d'octubre de 2018

Estimada mare, avui després de 10 anys et puc tornar a parlar amb la seguretat que m'entens. Vull dir-te que hem vingut tots a despedir-te.

En primer lloc el pare, qui d'una manera heroica e incondicional t'ha acompanyat a lo llarg d'aquesta llarga malaltia que t'ha tocat patir

El tato, amb qui has compartit els silencis i les mirades buides, però que desde el començament va percebre la teva ausencia

Els teus nets Mireia, Patricia, Gonzalo i Marc, als quals gairebé no has conegut però que ells t'estimen i han seguit la evolució de la teva malaltia amb ulls de nen.

Tu yerno favorito roberto

I io mateixa.

Ja ets amb la millor companyia en la que es pot estar. De fet ja ets allí a on has dirigit les pases de la teva vida i que has contagiats als del teu voltant. Espero que aviat puguis fer-te amb uns quants pincells i dibuixis els paisatges que ens han de guiar als que avui estem aquí per tornar-nos a trobar

El pare i jo volem agrair a tots vosaltres familiars i amics, sin olvidar a los que os habéis desplazado desde otras ciudades, vuestra presencia hoy aquí para despedir a Angels.

También queremos agradecer las múltiples muestras de cariño, vuestras sinceras oraciones y vuestro aliento durante estos últimos meses, que tanto nos han ayudado a afrontar este duro trance. GRACIAS. GRÀCIES